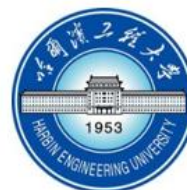

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського» (Одеса, Україна),
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського,
факультет іноземних мов (Вінниця, Україна),
Аріельський університет (Аріель, Ізраїль),
Харбінський інженерний університет (Китай),
Намсеульський університет (Корея)**

«МОВНА ОСВІТА: ВИКЛИКИ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ»

Збірник наукових праць

Одеса-2025

Мовна освіта: виклики, перспективи та інновації: збірник наукових праць / за заг. ред. А. А. Юмрукуз. Одеса: Магістр, 2025. 102 с.

Збірник містить тексти доповідей І Міжнародної конференції з питань сучасної мовної освіти, що відбулась 16-17 травня 2025 р. на факультеті іноземних мов ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

УДК 37.016:81'243

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 17 від 26.06.2025).

Рецензенти:

К.п.н., доцент, доцент кафедри методики навчання іноземних мов Вінницького державного педагогічного університету імені М. Коцюбинського Петрова А. І.

К.п.н., доцент, доцент кафедри романо-германської філології та методики викладання іноземних мов Міжнародного гуманітарного університету Першина Л. В.

Головний редактор:

А. А. Юмрукуз, кандидат філологічних наук, доцент (ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»)

Редакційна колегія:

Єременко Т. Є., кандидат філологічних наук, професор (Університет Ушинського, Україна)

Лук'янченко І. О., кандидат педагогічних наук, доцент (Університет Ушинського, Україна)

Попова О. В., доктор педагогічних наук, професор (Університет Ушинського, Україна)

Жовнич О. В., доктор педагогічних наук, доцент (Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського, Україна)

Ігнатова О. М., кандидат педагогічних наук, доцент (Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського, Україна)

Петров О. О., кандидат філологічних наук, доцент (Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського, Україна)

Давидович Н., доктор філософії, професор (Аріельський університет, Ізраїль)

Ян Юань, доктор філософії, Харбінський інженерний університет (Китайська народна республіка)

Сон Йонгин, старший викладач кафедри корейської мови, Намсеулський університет (м. Чонан, Р. Корея)

©Колектив авторів, 2025

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

**ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОЇ ЖІНОЧОЇ ПРОЗИ
(НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ Ш.БРОНТЕ «ДЖЕЙН ЕЙР»)**

Евеліна БОЄВА,

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені

К.Д. Ушинського»,

Одеса, Україна

Елеонора ПОПОВИЧ,

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені

К.Д. Ушинського»,

Одеса, Україна

Особливої уваги потребує порівняльний аналіз перекладів, здійснених перекладачами різної статі, адже їхній когнітивний підхід, світоглядні орієнтири та стилістичні рішення можуть суттєво впливати на кінцевий текст. Водночас сучасна перекладознавча наука все ще недостатньо досліджує вплив гендерної ідентичності перекладача.

Гендерні аспекти літературної творчості та перекладу є однією з ключових тем сучасного літературознавства та перекладознавства. На сьогодні жіноча література посідає вагоме місце в літературному процесі, оскільки вона відображає соціальні трансформації, становище жінки у суспільстві, її внутрішній світ, переживання та боротьбу за власну ідентичність. Зазначимо, що жіноче письмо має власні стилістичні, лексичні та прагматичні особливості, що можуть бути трансформовані або навіть втрачені в процесі перекладу.

Зараз «жіноча література» зазвичай відноситься до художньої літератури та поезії, написаної жінками, іноді також до полеміки фемінізму з кінця вісімнадцятого століття; його також можна поширити на жіночі листи, щоденники та автобіографії [4].

Жіночі цінності дуже часто відрізняються від чоловічих. В. Вулф простежує, як це впливало на саму структуру прози, зокрема вікторіанського роману. Жінка мусила писати, постійно наражаючись на сувору критику, яка судила з погляду чоловічої традиції [1, с. 427]. Класична англomовна жіноча проза охоплює широкий спектр жанрів, кожен з яких має свої унікальні риси, теми та стилістичні особливості. Жінки-письменниці внесли значний внесок у розвиток світової літератури, досліджуючи різні аспекти життя, соціальні проблеми та внутрішній світ людини.

Художній твір, написаний автором-жінкою чи автором-чоловіком, несе в собі певний відбиток авторської гендерної особистості, відображеної на різних рівнях побудови тексту. Але і гендерна ідентичність перекладача чи перекладачки має відобразитися на інтерпретації авторського художнього задуму.

Що стосується Шарлотти Бронте, то на її індивідуальний стиль вплинула ціла низка особистих факторів, її світосприйняття та внутрішній запал. У романі «Джейн Ейр» пейзаж грає одну з ключових ролей. Адже пейзаж та його символіка у романі виконують низку важливих функцій. Природа, описана видатною письменницею, завжди була неподільною частиною багатьох художніх творів. Це свідчить про те, що пейзажні описи виконують важливу функцію як окремих персонажів твору, так і всього тексту загалом. Завдяки пейзажним вставкам читач може зрозуміти не лише стан людини, а й відчутти трагізм твору чи епохи, відбитої у ньому.

Перший розділ починається саме з пейзажного фрагменту, який, здавалося б, не має самостійного значення, оскільки є тлом описуваних дій героїв, але фактично є мотивуванням їх планів, що змінилися: «...*We had been wandering, indeed, in the leafless shrubbery an hour in the morning; but since dinner the cold winter wind had brought with it clouds so somber, and a rain so penetrating, that further outdoor exercise was now out of the question*» [5, p. 2].

«Уранці ми, правда, блукали з годинку алеями серед безлистих кущів, однак по обіді (місіс Рід, коли не мала гостей, обідала рано) холодний зимовий вітер нагнав чорнючі хмари й сипнув таким дощем, що ні про яку вилазку надвір не могло бути й мови» [2, с.14] - переклад Дмитра Щербини.

«Правда, вранці ми з годинку поблукали безлистою садовою алеєю, але по обіді (коли не було гостей, місіс Рід обідала рано) холодний зимовий вітер нагнав такі темні хмари й пустився такий пронизливий дощ, що ніхто навіть не думав знову виходити надвір.» [3, с.8] – переклад Олени Ломакіної.

Д. Щербина вживає «алеї серед безлистих кущів», тоді як О. Ломакіна адаптує «*shrubbery*» як «садова алея». В оригіналі *shrubbery* – це саме чагарники, тому варіант Дмитра точніший. Однак Олена додає узагальнене «садова», що може бути виправданим в контексті.

Перекладач додає емоційне забарвлення через розмовне слово «чорнючі», що створює більш драматичний ефект. В той час як перекладачка зберігає стриманість, яка ближча до стилю оригіналу («*so somber*» – «такі темні»). Олена Ломакіна передає ефект дощу через прикметник «пронизливий», що більш точно відповідає «*penetrating*». Дмитро Щербина використовує фразу «сипнув таким дощем», що додає розмовності й більшої образності. Переклад О. Ломакіної ближчий до оригіналу за змістом, адже вона передає «*out of the question*» як «ніхто навіть не думав». Д. Щербина більш емоційний і додає «ні про яку вилазку», що робить текст більш виразним.

Розчарування головної героїні роману Джейн Ейр нерозривно пов'язані з пейзажем. Авторка створює лірико-психологічні замальовки. Вона малює тужливу, дощову, вітряну погоду: небо вкрите хмарами, стоїть нестерпний холод. Героїня переживає важкий час у своєї тітки, де діти нещадно знущаються з неї, а місіс Рід постійно карає бідну дівчинку. Тугу і похмурий настрій Джейн найкраще передають осінні та зимові пейзажі. Емоційність опису досягається завдяки широкому використанню у романі епітетів.

«It offered a pale blank of mist and cloud; near a scene of wet lawn and stormbeat shrub, with ceaseless rain sweeping away wildly before a long and lamentable blast» [5, p. 3].

«На її задньому плані висіла бліда заслона туману та хмар; на передньому -простягався мокрий лужок з пошарпаними бурею кущами й безперестанку цебеніли струмені дощу, несамовито гнані довгим поривом скиглявого вітру» [2, с. 15] - переклад Дмитра Щербини.

«Удалині тягнулася бліда туманно-хмарна завіса, а одразу за вікном по розмоклій галявині й розтріпаних кущах нестямно хльостала злива, гнана в далеч нескінченними поривами вітру, що жалібно завивав між гілля.» [3, с.9]- переклад Олени Ломакіної

Дмитро використовує слово «заслона», що звучить більш матеріально та контрастно, тоді як Олена обирає «завісу», що ближче до художнього стилю.

Дмитро Щербина чітко структурує простір сцени, поділяючи її на «задній» і «передній» плани, що додає конкретики, але дещо механічно впорядковує опис. Олена Ломакіна передає пейзаж плавно і художньо, не розбиваючи його на плани, а створюючи цілісний образ. Чоловік використовує «лужок», що є зменшувальною формою і створює дещо м'якший образ, тоді як жінка використовує «галявину», що відповідає природному контексту.

Переклад Дмитра Щербини має енергійний, майже грубий стиль, з використанням сильних епітетів та активних дієслів («несамовито гнані», «скиглявий вітер», «тарабанить»). Його текст ближчий до експресіоністичного підходу, що передає буремність атмосфери. Переклад Олени Ломакіної зберігає ліричність і м'якість, вона додає додаткові візуальні та звукові образи («жалібно завивав між гілля», «завіса», «розмокла»), що більше відповідає романтичній стилістиці Бронте.

У цьому прикладі природа є тлом похмурих думок Джейн, вона повністю гармоніює з її настроєм. Переживання та нелегкі випробування життя у притулку Ловуда також супроводжуються похмурим та суворим пейзажем. Автор апелює до уяви читача, налаштовує його на потрібну емоційну хвилю, викликає співчуття.

Слід зазначити, що авторка у більшості прикладів використовує розгорнутий краєвид. У тексті роману є одна і та ж пейзажна картинка в різних часових станах:

«How different had this scene looked when I viewed it laid out beneath the iron sky of winter, stiffened in frost, shrouded with snow!—when mists as chill as death wandered to the impulse of east winds along those purple peaks... .That beck itself was then a torrent, turbid and curdles stream sent a raving sound through the air, often thickened with wild rain or whirling sleet...» [5, p. 54].

«Як же все кругом змінилося з того часу, коли цей краєвид лежав гольцем під олив'яним зимовим небом, скутий морозом та засипаний снігами, коли холодні, мов смерть, тумани, гнані східним вітром, оповивали ці фіолетові вершини й котилися схилами вниз, де змішувалися з морозяною імлою, завислою поверх потоку! Тоді й сам потік нестримно бурхав та каламутився, ринути крізь

ліс і сповняючи околиці шаленими сплесками, частенько посилюваними шумом зливи чи виттям бурі.» [2, с. 124] – переклад Дмитра Щербини.

«Наскільки ж інакшим виглядав цей пейзаж під сірим зимовим небом, скований морозом, завіяний кучугурами снігу, коли посеред цих фіолетових вершин напливали холодні, мов смерть, тумани, гнані східними вітрами, — вони сповзали у долину, де зливалися з морозними випарами над струмком. Сам струмок тоді мчав крізь ліс нестримним каламутним потоком, наповнюючи повітря шаленим гуркотом, якому часто вторував хлюпін зливи чи завивання хуртовини» [3, с. 86] – переклад Олени Ломакіної.

Дмитро Щербина використовує «олив'яне небо», що є метафоричним перекладом *iron sky*, додаючи відчуття важкості. Олена Ломакіна обирає «сіре небо», що більш нейтральне і ближче до природного опису. Дмитро передає рух туманів через «оповивали», тоді як Олена використовує «напливали», що створює більш плавний, художній ефект. Д. Щербина додає «ринути крізь ліс», підкреслюючи динаміку. О. Ломакіна робить текст більш плавним, передаючи зміст через «мчав крізь ліс».

Перекладач використовує «завислою поверх потоку», що додає ефект застиглості. Перекладачка передає той самий образ м'якше – «зливалися з морозними випарами», що звучить природніше. Дмитро Щербина вживає «сповняючи околиці», що створює ширший простір, тоді як Олена Ломакіна конкретизує «наповнюючи повітря».

За допомогою епітетів у романі досягається бажана реакція на природоопис із боку читача. Вони допомагають відтворити атмосферу похмурості, тужливості, в результаті природа впливає на почуття читача. Він разом із героїнею починає проживати всі негаразди.

Шарлотта Бронте у пейзажних описах використовує таку лінгвостилістичну фігуру, як метафора: “*But what had befallen the night? The moon was not yet set, and we were all in shadow... and what ailed the chestnut tree? It writhed and groaned; while the wind roared in the laurel walk...*” [5, p. 192].

«Але ніч — що з нею скоїлося? Місяць іще не скотився за обрій, а ми раптом поринули в морок: я ледве бачила обличчя свого господаря, хоч воно було зовсім поруч. І що заболіло каштанові? Він корчився і стогнав, а в лавровій алеї ревів вітер, раз по раз налітаючи на нас» [2, с.409] - переклад Дмитра Щербини.

«Але що ж це трапилося з ніччю? Місяць іще не зайшов, проте нас огорнули тіні: попри те, що містер Рочестер був так близько, я заледве могла розгледіти його обличчя. А каштанове дерево? Воно звивалося й стогнало, а у лавровій алеї, завиваючи, мчав до нас вітер» [3, с.288] – переклад Олени Ломакіної.

Чоловік посилює драматизм фразою «поринули в морок», тоді як жінка використовує м'якший варіант «нас огорнули тіні», що точніше передає атмосферу сцени. Дмитро Щербина додає питання в розмовному стилі «що заболіло каштанові?», що звучить не зовсім природно. Олена Ломакіна більш точно адаптує під українську стилістику, просто зазначаючи «А каштанове дерево?», що зберігає загадковість фрази. Щербина використовує «корчився», що

передає фізичний біль, тоді як Ломакіна — «звивалося», що відображає рух дерева на вітрі.

Переживання головної героїні напередодні весілля із Рочестером тісно пов'язані з таким символом, як місяць. Крім того, психологічна функція пейзажу знаходить своє вираження у використанні епітетів і метафор: “...*the moon appeared momentarily ... her disk was blood-red and half overcast; she seemed to throw on me one bewildered, dreary glance and buried herself again instantly in the deep drift of cloud*” [5, p. 208]. Тут пейзаж виконує і семіотичну функцію: «місяць» стає символом неприємностей протягом усього роману.

«ненадовго з'явився місяць; його криваво-червоне кружало наполовину ховалося за хмарами; він неначе метнув на мене один розгублений, тужливий позирк і знову потонув у пливучій густій пелені» [2, с. 443] - переклад Дмитра Щербини.

«тієї ж миті у шпарині, утвореній розламом, з'явився місяць. Його криваво-червоний диск наполовину ховався за хмарами, мені здалося, що він кинув на мене збентежений, сумний погляд і одразу ж пірнув назад у густу пелену хмар.» [3 с. 311] – переклад Олени Ломакіної.

Перекладач використовує «ненадовго», що точно передає ідею короткочасності. Перекладачка додає «у шпарині, утвореній розламом», що не є в оригіналі, але створює додатковий візуальний ефект. Дмитро додає «метнув», що надає динамічності, тоді як Олена зберігає плавність «кинув». Ломакіна обирає нейтральніше і більш уживане слово, тоді як «позирк» у Щербини звучить архаїчно. Перекладач використовує «потонув», що підсилює відчуття зникнення. Перекладачка обирає «пірнув назад», що більш динамічне і точно передає «*instantly*», а також скорочує фразу, роблячи її лаконічнішою.

Пейзаж начебто вторить настроям головної героїні, допомагає глибше проникнути у внутрішній світ персонажів. Після шлюбу, що не відбувся Рочестера та Джейн емоційності опису сприяє розгорнута метафора: “*A Christmas frost had come at midsummer; a white December storm had whirled over June; ice glazed the ripe apples, drifts crushed the blowing roses; on hayfield and cornfield lay a frozen shroud lanes which last night blushed full of flowers...*” [5, p. 223].

«У розпалі літа потис різдвяний мороз, біла груднева хуртовина завіяла червень, стиглі яблука вкрила крижана полива, замети поховали трояндовий цвіт, на лани й луки ліг студений саван; доріжки, які ще вчора ввечері в'юнились між рясноквіття» [2, с.473]- переклад Дмитра Щербини.

«Посеред літа вдарили різдвяні морози, у червні захурделило по-грудневому, стиглі яблука вкрилися крижаною кіркою, вітрюган позривав квітучі троянди, на луках і нивах лежав морозний саван, алеї, які ще вчора пломеніли квітами» [3, с.232]– переклад Олени Ломакіної.

Дмитро використовує «потис мороз», що є метафоричним образом, тоді як Олена передає зміст точніше — «вдарили різдвяні морози», що звучить природніше українською.

Перекладач використовує «замети поховали», що додає відчуття зникнення квітів під снігом. Перекладачка передає рух через «вітриюган позривав», що робить сцену більш динамічною. Чоловік описує квітковий пейзаж через «в'юнились між рясноквіття», що додає мальовничості. Жінка передає ефект кольору точніше — «пломеніли квітами», що відповідає “*blushed*”. Д. Щербина використовує чітке розмежування між місяцями («завіяла червень»), тоді як О. Ломакіна додає відчуття процесу через «захурделило».

Обидва переклади передають образ «савану» (*shroud*), але Дмитро додає «студений», підкреслюючи холод. Олена передає той самий сенс через «морозний», що ближче до української стилістики.

Яскравість метафор дозволяє відтворити картину навколишньої природи, передати справжні форми та риси пейзажу, які виступають як засоби характеристики психологічного портретування героїв. Використання метафор у пейзажному описі сприяють розкриттю внутрішнього стану людини: “...and for the forest on the river banks, that showed only ranks of skeletons...” [28, p. 54].

«а дерева вздовж його берегів уявлялися шерегами скелетів» [4, с.70] - переклад Дмитра Щербини.

«а ліс на берегах являв собою лиш ряди голих дерев, що нагадували скелети» [5, с. 86] – переклад Олени Ломакіної.

Дмитро Щербина використовує «уявлялися», що додає суб’єктивного відчуття. Олена зберігає нейтральність через «являв собою», що ближче до оригінального «*showed*». «Шереги скелетів» у Дмитра звучить більш різко та зловісно. Олена Ломакіна розширює фразу, додаючи «ряди голих дерев, що нагадували скелети», що уточнює метафору, роблячи її менш прямою.

Важливо, що пейзаж у «Джен Ейр» багатий і різноманітний. У романі простежується майстерність виражати переживання, негаразди головних героїв через пейзаж: “*I regained my couch, but never thought of sleep. Till morning dawned I was tossed on a buoyant but unquiet sea, where billows of trouble rolled under surges of joy. I thought sometimes I saw beyond its wild waters a shore, sweet as the hills of Beulah; and now and then a freshening gale wakened by hope, bore my spirit triumphantly towards the bourn: but I could not reach it, even in fancy, a counteracting breeze blew off land and continually drove me back*” [5, p. 223].

«Я вернулась у ліжко, але спати й не думала. Аж до світання мене кидало по життєйському, хоч і неспокійному морю, де на буруни тривоги накочувалися величезні хвилі радості. Подеколи за розбурханими валами мені ввижався берег, принадний, мов пагорби Беули', і час від часу відсвіжні, підбадьорливі повіви надії урочисто несли до нього мій дух, проте я не могла добутися туди навіть в уяві: супротивний вітер дув із сходу й раз по раз відганяв мене назад» [2, с.244] - переклад Дмитра Щербини.

«Я знову лягла, але сон не йшов. Аж до світання мене хитало на хвилях грайливого, проте неспокійного моря, де під брижами радості ховалися буруни тривоги. Часом мені марилося, що за цими шаленими водами видніється берег, прекрасний, мов благословенна Богом земля, і раз у раз свіжий вітерець пробуджував у мені надію й переможно наближав мій дух до цієї землі. Однак

мені не вдавалося сягнути його навіть в уяві: з берега дув зустрічний вітер, що відносив мене назад у відкрите море» [3, с.172] – переклад Олени Ломакіної.

Дмитро додає «житейському морю», що надає фразі філософського значення, хоча в оригіналі цього немає. Олена передає зміст точніше, використовуючи «грайливого, проте неспокійного моря», що відповідає оригіналу. У Дмитра тривога йде першою, а радість другою, тоді як у Олени — навпаки. Олена точніше відтворює структуру *rolled under* як «*під брижами радості ховалися*», що ближче до авторського задуму. Перекладач залишає посилання на «*пагорби Беули*», що відповідає біблійній метафорі. Перекладачка адаптує значення, пояснюючи його як «*благословенна Богом земля*», що може бути зрозумілішим для читача, який не знайомий з біблійними алюзіями. Чоловік додає «*відсвіжні, підбадьорливі повіви*», що звучить архаїчно, тоді як жінка обирає «*свіжий вітерець*», що природніше передає образ. Олена Ломакіна зберігає структуру оригіналу, де *bore my spirit triumphantly* означає переможний рух. О. Ломакіна додає «*у відкрите море*», що підсилює відчуття віддалення від бажаного берега. Дмитро Щербина використовує чітку структуру, розставляючи контрасти між радістю та тривогою («*на буруни тривоги накочувалися хвилі радості*»). Олена Ломакіна відтворює поетичну градацію, розміщуючи радості зверху, а тривоги під ними, що ближче до оригінальної метафори.

Отже, гендерна ідентичність перекладача відіграє важливу роль у процесі перекладу. Жінки-перекладачки часто більш уважні до емоційних нюансів, деталей та внутрішніх переживань персонажів, що дозволяє їм точніше передавати стиль жіночої прози. Чоловіки-перекладачі, навпаки, часто додають більше драматизму, лаконічності та прямолінійності, що може змінювати сприйняття тексту. Обидва підходи мають свої переваги, і їхнє поєднання може доповнювати один одного, надаючи читачам різні погляди на один і той же твір.

Порівняльний аналіз перекладів художнього пейзажу в романі Шарлотти Бронте «Джейн Ейр» показав, що жінки-перекладачки часто краще передають тонкі нюанси тексту, такі як емоційність, іронія та символіка. Чоловіки-перекладачі, у свою чергу, часто додають більше енергійності та драматизму, що може робити текст більш виразним, але іноді втрачає оригінальну стилістику авторки. Різноманітність у перекладах не лише розширює можливості для інтерпретації тексту, але й підкреслює важливість врахування гендерних особливостей у перекладацькій діяльності.

Література:

1. Агеева, В. (2004). Гендерна літературна теорія і критика. Основи теорії гендеру (с. 426–445). Київ: ВЦ «Академія».
2. Бронте, Ш. (2021). Джейн Ейр (Д. Щербина, пер.). Київ: Небо.
3. Бронте, Ш. (2018). Джейн Ейр (О. Ломакіна, пер.). Київ: Знання.
4. Amiran, M. R. (1978). What women's literature? *College English*, 39(6), 653–661. <https://doi.org/10.2307/375866>
5. Brontë, C. (2003). *Jane Eyre*. London: Penguin.

Section 4

Digital Tools And Resources In Language Learning: Innovations And Best Practices

Лариса ГОНЧАР	ВПРОВАДЖЕННЯ MOOCS (МАСОВИХ ВІДКРИТИХ ОНЛАЙН-КУРСІВ) АБО ЇХ ЕЛЕМЕНТІВ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗДОБУВАЧАМИ ОСВІТИ	68
Інна МИРКОВІЧ	МУЛЬТИМОДАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	72
Оксана ЯРМОЛОВИЧ, Ірина ПОПОВИЧ	РЕАЛІЗАЦІЯ ПЕРВАГ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ В ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	74

Section 5

Relevant Issues In Language Studies: Germanic And Oriental Languages

Евеліна БОЄВА, Елеонора ПОПОВИЧ	ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОЇ ЖІНОЧОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ Ш.БРОНТЕ «ДЖЕЙН ЕЙР»)	79
Андрій БОШКОВ, Ангеліна ДЕМЧУК	ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «PANDEMIC» У МЕДИЧНОМУ ДИСКУРСІ	85
Anastasiia YUMRUKUZ	NEOLOGISMS IN THE MODERN ENGLISH MEDIA SPACE	88
Iryna ZHABORUKE	THE ENGLISH STRUCTURE BE+-ED	92
Відомості про авторів		97